07/06/2020

Епископ Јоаникије: Муринске жртве нас сабирају, не дају нам да заборавимо ко смо, ког смо рода, корјена и језика

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије служио је на Духовске задушнице, у суботу 6. јуна 2020. Архијерејску заупокојену Литургију у храму Свете Петке у Мурину.

Како је због проглашених епидемиолошких мјера у Црној Гори, услед корона вируса, Владика Јоаникије био спријечен да на дан бомбардовања Мурина од стране НАТО пакта, 30. априла текуће године, служи помен невино страдалим жртвама, заупокојену Литургију и помен одслужио је на Духовске задушнице.

Саслуживало је свештенство и свештеномонаштво Епархије уз молитвено

учешће вјерног народа.
Литургију је појањем пратио дјечји црквени хор из Берана.

Ријечима архипастирске бесједе обратио се Преосвећени Епископ Јоаникије, наводећи да су се, на дан Тројчинданских задушница, сабрали у овом светом храму, привучени жртвом Муринских новомученика.

На данашњој служби, по Владикиним ријечима, заједнички смо се помолили Богу, поменули живе и упокојене, претке и потомке, посебно се молећи за невине жртве НАТО бомбардовања Мурине.

„Сјећамо се и осталих жртава из периода НАТО бомбардовања, свих који су пострадали у том времену, војника, официра, родољуба који су настрадали бранећи своју отаџбину. Ми смо имали много ратова, али не памтимо да смо водили освајачке ратове, једино смо ратовали кад смо се бранили, кад смо бранили наша огњишта, наше домове и дјецу, кад смо гинули једни за друге“.

„Господ Исус Христос каже да нема веће љубави од оне него кад неко живот свој положи за ближње своје. Ту љубав ми, данас, свједочимо овдје на Мурини, у овом светом храму, који је започет неку годину послије бомбардовања. Видимо да су нас муринске жртве призвале да градимо овај свети храм. Ово ће бити храм жртве, али и храм славе Божје“, рекао је Његово Преосвештенство.

Он је поручио да се истинска жртва, кроз наше памћење и кроз наш живот, претвара у славу.

„Нијесу узалудне Муринске жртве, оне већ дјелују, оне нас сабирају са Неба, оне нас оплемењују. Невини, одрасли људи и троје дјеце: Манојло, Вукић, Милка, одрасли и дјеца, још недорасла, али у пуном замаху живота, њихови снови, њихове наде, њихови млади животи, они су се преселили на небо. Искрвављена су њихова тијела, раскомадана НАТО пројектилима на муринском мосту, али су њихове душе узлетјеле на небо и одозго нас обасјавају. Како вријеме пролази, све више, ћемо тога бити свјесни, да нас те жртве сабирају, да нам не дају да заборавимо ко смо, ни ког смо корјена, рода, језика“, бесједио је Владика.

Овај свети храм, истакао је Преосвећени Епископ Јоаникије, полако се претвара у храм славе.

„Подавно смо почели да га градимо и ишло, таман тако, какво је наше стање, лагано, па нам се некад чинило да се никад завршити неће. Било је и

прекида, несналажења, неспоразума. Није лако градити у овом малом мјесту овако лијеп и велики храм, али, чини ми се, да, колико год сте ви присутни овдје урадили и ми заједно с вама, да су више урадиле, изградиле овај храм оне невине жртве дјеце и одраслих на муринском мосту“, казао је Епископ будимљанско-никшићки.

Поучавајући сабране, Владика је навео да је људска душа као пољски цвијет који се отвара према свијетлости, према сунцу. Као што се цвијет отвара према сунцу да га обасја и даје мирис када га сунце грије, тако и људска душа, која се отворила Богу, она цвјета, она мирише, показује своју исконску божанску љепоту.

„Када се саберемо у храм, ми треба да дођемо чисте душе и да се Богу помолимо да Његову милост, свјетлост, истину и доброту примимо у срца своја, да се том добротом и љепотом Божјом оплеменимо и да то ширимо у нашем животу и у овом свијету“, рекао је Владика Јоаникије.

Додао је да храм Свете Петке у Мурини, иако се још гради, већ, пјева у славу Божју, а нарочито је подоста урађено од прошле године.

„Захваљујем нашем Митрополиту Амфилохију, који нам је прошле године, видјећи у каквом је стању овај храм, а видјећи и каква ће бити његова будућа слава, дао велики прилог, те се прошле године радило. Не можемо стално ићи и молити да нам помогну да градимо, него и ми морамо да се потрудимо. Није остало још много; треба сви, колико можемо, да се уградимо у љепоту овог храма. Позовите ваше рођаке и пријатеље да и они дају свој прилог, па ће овај храм бити лијеп и врло брзо завршен и освештан“.

„То нам много треба – да се објединимо у истини, правди и љубави, да се објединимо у Христу, да се објединимо око жртава наших предака и око жртава муринских, величких и горњеполимских из оног раније и из овог најновијег времена“.

„Нека Господ дарује покоја и удостоји вјечне славе новомученике Муринске, вас Господ да благослови, ваше домове, породице и потомство“, закључио је Његово Преосвештенство владика будимљанско-никшићки Јоаникије.

По одслуженој Литургији, прекађена су жита, која су принијели мјештани поводом Духовских задушница.

Епископ је, потом, са свештенством, код спомен чесме, одслужио помен невиним жртвама злочиначке НАТО агресије, међу којима је било и троје

дјеце: Мирослав Кнежевић (1985), Оливера Максимовић (1986), Јулија Брудар (1989), Вукић Вулетић (1953), Милка Кочановић (1930) и Манојло Коматина (1927), као и свим хришћанима, који су се упокојили са надом на васкрсење и живот вјечни.
Уприличена је трпеза љубави, коју су, трудом и залагањем Љубише Катића, спремили мјештани.

— eparhija.me